

1916-02-15

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet på brevet

Generel kommentar:

Silkerester fra fabrikken: Astrid var nogle år gift med Alfred Goldschmidt, som var direktør for en pelsfabrik i Malmø.

Valdal, Valby Langgade 30, var et nedlagt gartneri i Valby i København, hvor adskillige af Fynboerne i årenes løb boede til leje. Bygningen blev nedrevet i 1930.

Afsendersted:

4., Rolfsvej 17

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet øverst side 1

Omtalte personer:

Lise Abrahams

Thora Branner

Vilhelm Branner

Louise Brønsted

Adam Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Adolph Larsen

Jørgen Schou

Laura Warberg

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 0998

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Det var dejligt for Astrid at få et så langt brev fra Johanne. Adolph må kunne helbredes for sin alkoholisme.

Astrid lærer nu stenografi. Hun er træt af at tage imod hustrubidrag fra Alfred Goldschmidt. Hun er meget sparsommelig.

I efteråret syede Astrid et slips, som hun forærede Vilhelm Branner. Nu har hun syet tre mere, som hun ville sælge ham, men Thora misforstod det og troede, at der var tale om en gave.

Thora har været til en fest, hvor man afprøvede et ekko.

Astrid er lykkelig med Jørgen/Buf efter de 11 skrækelige år i Malmø.

TRANSSKRIFTION

[Skrevet af ukendt person:]

"Agraren", Junges mand.

Kvartalsdranker.

Rolfsvej 17^a d 15/2 -16.

Kære lille søde Junge!

Tusind Tak for Brevet! åh, Junge det var akurat som i gamle Dage, da vi skrev lange Breve til hinanden – da hele Verden altid stod i Flamme – og det, der flammede, var vore egne elskovsfyldte Hjerter -

Og Dit Brev nu – ja, Indholdet skifter med Alderen i os – naturligvis - men det var nærmere dét: at få et 8 sides Jungebrev, der betog mig. I alle de sidste år har jeg kun fået Breve på 1-1½ Side fra Dig – altid havde Du Tusinde Ting om Ørene og påstod, at Du helt havde glemt at skrive Breve; jeg nyder at tænke på, at Du nu endelig har Masser af Tid for Dig – og endelig engang kan få hvilet ud. Jeg vilde så gerne kunne opmuntre Dig lidt i Din Bekymring; jeg tænker på Dine egne Ord, at han vist aldrig har vidst rigtig hvor meget der stod på Spil for Jer alle, hvis han ikke tog sig sammen; men alt dette sidste må dog ganske sikkert kunne lære ham det – jeg synes ikke, Du behøver at se så håbløst på det. Tænk blot, hvor mange der helbredes helt – hvorfor så ikke han! Der er jo dog en god Grund i ham og megen Karakter, selv om den har svigtet hidtil på dette ene Punkt. Ja, jeg er jo en uforbederlig Sangviniker og kan ikke se anderledes på det. – Nej, Junge, jeg havde nu ikke "skruet Livslysten lidt op" til Ære for Dig i mit forrige Brev – men jeg er altid skruptosset og ellevild af Glæde, når Sjums og Adam besøger mig. Det er altid så lykkelige Dage, de længes efter mig og Henrykkelsen er gensidig. De er rørende taknemmelige for alt, hvad jeg gør for dem og for hele min Menage. Vi var om Søndagen i etnografisk Musæum sammen med Mogens og Lise Abrahams: Mogens kunde det hele udenad og var en

glimrende Vejviser. Det var en stor Fornøjelse for alle Parter. - .
Skrev jeg, at jeg nu lærer Stenografi? i det Haab at kunne få en
Kontorplads engang, jeg kan ikke rigtig finde mig i bestandig at tage imod
alle de Penge fra Alfred – 100 om Måned – og som Forholdene nu
engang er for mig. Jeg er rasende sparsommelig – bruger c 75 om
Måned til alt (Husleje – Vand – Gas – Lys – Brændsel – etc) 25 Kr
sættes af til Extraudgifter, jeg mangler jo endnu flere Ting, købte desuden
en dejlig Ulster – 50 Kr! så flot en Kåbe har jeg aldrig ejet i mine
Velmagtsdage som rigtig gift. Men altså – jeg sparer også gevaldig. For
lidt siden solgte jeg alle Vinflaskerne fra Mors Sygdom for 35 Øre – det er
til Parken i Dag. Og nu skal Du høre en kostelig Historie. Vilhelm havde
allerede i Efteråret bestilt en Del Slips af mig; det første syede jeg med det
samme – og forærede ham – derved var det, han bestilte flere. Jeg har
nemlig fra Malmø liggende en Del Silkerester, som jeg fik på Fabriken. Nå,
nu i denne yderst fattige Februar Måned, hvor man endnu halter efter
Julen, Horsensrejsen o s v – så tog jeg mig altså sammen og syde 3 flotte
Slips, som jeg drog ud med i Søndags til Vanløse. "Men Gud Tutte – så
mange Blomster?"

"Ja, Dis – ved Du ikke, det var Vilhelms Fødselsdag i Fredags?"

II/ Jeg himler op – beklager – undskylder og overfalder af bange Anelser.
Noget efter kommer Vilhelm. Tutte siger:" her skal Du se tre fine Slips, Dis
forærer Dig!"

Jeg smilte tvungent – fandt Spillet og yderst slet – der havde jeg gået og
regnet og regnet og spurgt alle, der kom til mig, hvad jeg kunde være
bekendt at tage for dem – man mente, 5 Kr for alle tre var uhyre billig, jeg
svimlede blot ved Tanken om 4 Kr – nok til at leve af en hel Uge. Og dér lå
alle glade Forhåbninger! men det var nu alligevel ganske grinagtig! Jeg
må i denne Forbindelse fortælle Dig endnu en Historie. Tutte var til
Indvielse af en ny Villa hos en Familie derude. Gæsterne førtes ud i Gården
for at høre et ganske enestående Ekko – 5-6 Gange gentages Ordet med
fuldkommen Tydelighed. Blandt Gæsterne var en meget gammel og
meget fin Herre – Geheimekonferens eller sådan noget – han beder om
Tilladelse til at forsøge – alle tier ærbødig – den gamle Herre råber:
Sludder - -

Men ak, Ekkoet tog sig ikke af det store Es – hvorimod Resten klang 5-6
Gange – højt og tydeligt. Ingen havde Konduite til at afbryde Virkningen
var uforglemmelig!

Nå, nu skal jeg hen og slide i det igen – jeg stenograferer og skriver på
Maskine – om lidt skal jeg ud og lave Middagsmad: en Griseta med
Kartoffelsalat til og eventuelt Byggrød, hvis Ånden kommer over mig, men

det er Lapseri at nyde to Retter Mad. I Morgen er jeg bedt til Middag hos Ellen Branner – vi to alene – det bliver nok hyggeligt, hun bor henrivende, en Ungkarlekvinde som jeg, men mere forfinet – hun har sin Mors gamle fine Møbler, Klaver etc. (Jeg sukker efter Klaver) Torsdag og Fredag i Valdalen – ligeledes Søndag – dette forklarer jo, at man kan leve af 4 Kr. om Ugen! I Aften skal Buf og jeg t ["t" overstreget] i Dagmartheatret – Lukke sender mig Billetter.

Jeg skriver ikke noget om Buf – for så bliver det alt sammen om Buf – som for mig er – det Hele!

Åh, Junge – de 11 skrækkelige År i Malmø – hvad gør det alt sammen når man senere skal opleve alt dette!

Man bør nyde Lykken, mens den er der – for vi véd jo, at den er væk med det samme og altid betales i dyre Domme.

Gid Du kunde se min Kvist – her er guddommeligt Junge, og har aldrig før vidst, hvor dejligt det var at have et Hjem. Jeg nyder Dagenes Ensomhed – om Aftenen er jeg aldrig alene.

Ja, nu Farvel lille søde Junge, skriv igen, han læser endnu ikke Dine Breve.

Din altid

Dis

"Agneren", jungs mand.
Hverhalsdrømtes.

Ræfvej 17⁴ d 15
2 - 16.

Kære lille søde fange!
 Tusind Tak for Brevet: eh, fange
 det var akkurat som i gamle
 Dage, da vi skrev lange Breve
 til hinanden - da hele Verden
 altid stod i Flammer - og
 det, det flammede, var vores
 egne elskens frække Gæster -
 Og det Brev min - ja, Fushallet
 skiftes med Alder i os -
 naturligvis - men det var nærmest
 det: at få et Søde, fangebrev,
 der betrag mig. I alle de sidste
 år har jeg kun fået Brev på 1-1½
 Side fra Dig - altid havde Du
 Tusinde Ting om Gæne og påskud,
 at Du helst havde glemt at skrive
 Brev; og nyder at tænke på, at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Di mit endelig har Maaned af
Tid for dig - og endelig engang
kan jeg hore det. Og ikke si
jeg kan komme opvandre dig lidt
i Din Besynderig; og taenker p
dine egne Ord, at han end aldrig
har vidst rigtig hvor meget det
i Tid p' Spil for Jer alle, men
han ikke tog sig sammen, men
at de ikke vilde mig dog ganske
si kendt kunne have ham det - og
siger ikke, Di behøver at se et
Kilblat p' det. Tak blot, hvor
mange der belavede, helt - saer
de ikke kan! Der er jo dog en god
Grund i ham og meget Karakter,
selv om der har sigtet lidt til,
for detke om Punktet. Og, og er
jo en i forbederlig Sangviser og
kan ikke se anderledes p' det.
- Og forresten, og kunde mit ikke
skrive til dig om lidt af "til Ore

for dig i mit fornig - Brev - men
og er altid skruppløs og
eller et af Plade, men Spis af
Adam berøver mig. Det er altid i
lyskelig - Dage, De berøver efter mig
og Henry hvilken og samtidig. De er
brændende taknemlige for det band
Hj. is for dem og for hele min besægt.
Hj. var om Sidelysten i etnografisk
sammen sammen med Mogens og sine
Abraham; Mogens har de det hele
indend og var en p' brennende brenner.
Det var en storartet komposition for
alle Taler. -
Hvor og, at og mit lever Skerografi?
i det Tid at kunne si en Komposition
engang, og kan ikke rigtig finde mig
i det Tindly at tage ind alle de
Tunge for Altid - is om Minheden - og
som Forholdene mit engang og for mig.
H er rasende harmonisk - bringer
H 75 om Minheden til det (Skulde
brud - is - is - is - is - etc) 15/12
vedde af til et Hænder, og mangler
for ind i flere Ting, lidt derinde er

BB0988

deglig Klæder - 50/4r ! i flad en Pæke
har jeg aldrig øst i min Velmagtsdage
som rigtig gift. Men aldri - og spær
spisgesældig. For lidt siden sælge og
alle Vinflaskerne fra Mons Sygdom
for 35 Ore - det er til Parken i Dag.
Om vi skal Du høre en kække Historie.
Wilhelm havde allerede i Efteråret
bestilt en del Skips af mig; det
finde øde og med det samme -
og frøede ham - dermed var det,
han bestille flere. Og har nemlig
for Malin's liggende en Del Silkestrømper
som jeg fik på Fabrikken. Nu, om i
denne yderst fattige Februar-
måned, har man endnu halter efter
filen, Karsenssepen osv - i tag
af mig aldri sammen og øde
3 flade Skips, som jeg drøp ind
med i Søndag til Vaulæse. "Men Gud
Dukke - i mange Blomster?"

"Ja, Dis - med Di ikke, det var
"Wilhelms Fidselsdag: Torsdag?"

II/
Jeg hindeles op - beklager -
sandskyldes - - og overføde
af mange Anelser. Næst efter
Kammer Vilhelm. Turke siger:
"her skal du se to fine Pils, der
jvæner sig."

Jeg smilte kvingent - fandt
Spillet, derat slet - der havde
jeg gået og regnet og regnet og springt
alle, der kom til mig, hvad jeg kunde
være bekendt at tage for dem -
man mente, $5\frac{1}{4}$ for alle to var
i høje billig, jeg skimlede blot med
Tanken om $4\frac{1}{2}$ - nok til at blive
af en hel Uge. Og der er alle
glade Tørstbringer! men det
var min selvsnekkelse ganske rigtig!
Jeg min i denne Tørstbringer for alle
der endnu en Historie. Turke var
til Indvielse af en ny Villa hos en
Familie derude. Derhoved findes ind i
Gården for at høre et ganske lue =

BB0988

altsammen. Når man sidder
skal aflene det dekke!

Man læs nyde Lykken, mens
den er der — for is veed jo, at
den er nok med det samme
og altid behales i dyre Døme.

Godt Du kunde se min
Kvist — her er guld dommet
fing og her aldrig for videt,
hvor dybt det var at have
et Igen. I nyder Dagens An-
sømted — om Aflene er og aldrig
alene.

Ja, min Darnel lille side fuge,
skriv igen, kan læse uden ikke
dine Breve. Din altid

Din